

det er strålende, ganske uanset hvor deres forældre og så videre – remsen igen – er født.

Derfor må vi sige: Vi kan altså ikke deltage i diskussionen om, hvorvidt det er et meget stort problem, at der i år 2020 vil være 13,7 pct. af borgerne, der er kommet fra udlandet, eller som er efterkommere af borgere, der er kommet fra udlandet. Sammenligner man med en lang række andre lande både i Europa og ude omkring i verden, er det et forsvindende lille tal, og det er virkelig en provinsiel diskussion. Det er jo ikke en diskussion om problemer, for selv ikke de mest højrøstede i debatten har nogen sinde påstået, at alle udlændinge, der kommer til Danmark, eller deres efterkommere skaber et problem.

I den diskussion, der var i formiddags, synes vi, at der var to spørgsmål, som ikke indgik i debatten i forhold til selve den statistiske del af den eller den del, der handlede om fakta. Det ene element, der ikke indgik i debatten, er den kendsgerning, at en af grundene til, at tallet er 13,7 pct. i år 2020 og ikke lavere, er de ualmindelig strenge krav, vi i Danmark stiller til dansk statsborgerskab.

For hr. Tom Behnke har jo ret. Hvis vi stillede et lidt mindre strengt krav til dansk statsborgerskab til udlændinge, hvis vi stillede et krav, der lignede en række andre landes, som vi normalt sammenligner os med, ville tallet faktisk være mindre end det, der er påstået her. Det ville ikke være 13,7 pct., det ville måske være 11 pct. eller endnu mindre. Så spørgsmålet om, hvor stort det tal er, afhænger altså af, hvor mange vi giver dansk statsborgerskab. Derfor kan det også afsløre, at tallet i sig selv sådan set er fuldstændig ligegyldigt.

Den anden ting, der ikke har været så meget inde i diskussionen i formiddags, men som fru Anne Bastrup bragte ind, er netop spørgsmålet om, hvad der sker ude i verden, for det tal er fuldstændig afhængigt af, om der kommer nye kampe som dem, vi har set i Jugoslavien, om der kommer nye kampe som dem, vi har set i Somalia, om der kommer nye flygtningestrømme.

I den forstand kunne det jo være interessant at høre både fra Venstre og De Konservative, der vil styre udviklingen, når det handler om flygtninge, om de også er i stand til at styre udviklingen, når det gælder at forhindre, at f.eks. Jugoslavien gentager sig i Kosova, eller at Jugoslaviens opløsning gentager sig i nogle af de russiske republikker.

Det virkelig interessante, når vi snakker om at gøre noget for at forhindre, at der kommer flygtninge til Danmark, er jo at diskutere: Hvad gør vi i forhold til de russiske republikker, hvad gør vi i forhold til de baltiske lande, hvad gør vi i forhold til Balkan? Det er det virkelig interessante at diskutere, det er det, der virkelig får betydning. Men der er Venstre og De Konservative larmende tavse ud over, at disse lande selvfølgelig skal tage nogle flere flygtninge, som vi ikke vil have her i Danmark.

I Enhedslisten har vi ikke noget imod at diskutere tal. Vi har ikke noget imod at diskutere prognoser. Der var en prognose forleden dag, som gav Enhedslisten 4 pct. ved det kommende folketingsvalg. Det synes vi er en strålende prognose, den vil vi godt diskutere længe, men vi erkender, at det, at vi står til 4 pct. i en prognose, ikke nødvendigvis er det samme, som at vi får 4 pct. Det må vi jo bare erkende. Men vi har ikke noget imod at diskutere det, for det kan da give anledning til mange overvejelser, og det, at der helt sikkert kommer et stort antal udenlandske statsborgere til Danmark, giver da anledning til mange overvejelser.

Det, vi bare synes, er, at vi skal passe på, hvordan vi diskuterer det, for der eksisterer nogle skræmmende eksempler fra andre lande. Og der vil jeg igen bruge det tidligere Jugoslavien som et eksempel. Det var jo tankevækkende, at netop spørgsmålet om, hvordan befolkningen var sammensat, netop spørgsmålet om, hvilken nationalitet folk havde, blev frygtelig populært på serbiske universiteter i midten af 1980'erne. Det blev utrolig interessant at kortlægge landsby for landsby, næsten gade for gade, ja, næsten hus for hus, hvem der var serber, hvem der var kroat, hvem der var muslim, hvem der var jøde, eller hvem der var noget andet, og problemet er, at den kortlægning var optakt til noget, som i hvert fald Enhedslisten ikke bryder sig om.

Arne Melchior (CD):

Jeg kunne vældig godt lide den stille og rolige måde, hr. Svane fra Det Radikale Venstre tog sit ordførerskab på, og jeg kan erklære mig enig i det, han sagde, og hvad han uddrog af sin lille beretning.

Som jeg har sagt allerede nogle gange under mine korte bemærkninger i formiddags, er der ikke her tale om nogen form for statistik. Der er heller ikke, som forespørgerne troede, tale om analyse, men der er tale om en ren og skær pro-